

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **M. J.**, zast. advokátom JUDr. L. K., proti odporcovi: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o **preskúmanie rozhodnutí o nepriznaní invalidného dôchodku**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 21Sd/190/2007-71 z 10. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2008, č.k. 21Sd/190/2007-71 **m e n í** tak, že **z r u š u j e** rozhodnutia odporkyne č. X. zo 6. augusta 2007 v spojení s rozhodnutím z 19. septembra 2007, ako aj rozhodnutie zo dňa 9. januára 2008 a 17. októbra 2008 a vec vracia odporkyňi na nové konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu boli potvrdené rozhodnutia odporkyne č. X. zo 6. augusta 2007 v spojení s rozhodnutím z 19. septembra 2007, rozhodnutie z 9. januára 2008 a 17. októbra 2008, ktorými odporkyňa opakovane nepriznala navrhovateľovi invalidný dôchodok s tým, že naďalej má nárok na čiastočný invalidný dôchodok a jeho výplatu, potom ako bol síce posudkovými lekármi uznaný invalidným od 20. apríla 2006, resp. už od 7. marca 2006 a napokon už od 8. februára 2005, avšak nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia ku dňu vzniku invalidity. Krajský súd dôvodil tým, že navrhovateľ na základe

posúdenia zdravotného stavu spĺňa prvú zákonnú podmienku pre priznanie invalidného dôchodku podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb., pretože je invalidný od 8. februára 2005. Pre priznanie nároku na invalidný dôchodok musí splniť aj ďalšie podmienky, jednou z nich je potrebná doba zamestnania, ktorá je vzhľadom na vek navrhovateľa, ktorý dosiahol ku dňu invalidity 51 rokov, 5 rokov a zisťuje sa z posledných 10 rokov pred vznikom invalidity. Z hľadiska výkladu tohto zákonného ustanovenia i súdnej praxe niet pochybností, že táto doba sa zisťuje z predchádzajúcich 10 rokov pred vznikom invalidity, a to z posledných 10 rokov, tzn. z obdobia od 8. februára 1995 do 8. februára 2005. V tomto období navrhovateľ preukázateľne získal 3 roky a 39 dní doby zamestnania. Navrhovateľ túto dobu zamestnania žiadnym spôsobom ani nespochybňoval ani nepreukazoval inú dobu zamestnania, mal len iný právny názor na to, či zákon vôbec vyžaduje v prípade navrhovateľa splniť túto zákonnú podmienku. Navrhovateľ síce mal v minulosti priznaný plný invalidný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb., tento mu však bol rozhodnutím č. 540 930 3427 zo dňa 3. januára 1993 odňatý a zároveň mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok, nárok na ktorý mu trval až do posúdenia zdravotného stavu z hľadiska kritérií pre invaliditu. V tejto súvislosti súd poukázal na ustanovenie § 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., podľa ktorého sú na dôchodkovom zabezpečení zúčastnení v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a vykonávacím predpisom aj občania, ktorí dosiahli vek 65 rokov alebo sa stali invalidnými. Z uvedeného vyplýva, že doba poberania čiastočného invalidného dôchodku nie je dobou dôchodkového zabezpečenia. Takouto dobou, ktorá sa poistencovi započítava, je len doba poberania plného invalidného dôchodku. Navrhovateľ v čase poberania čiastočného invalidného dôchodku nebol zamestnaný, ani nebol poberateľom príspevku pred umiestnením do zamestnania, ani dobrovoľne nepokračoval v účasti na dôchodkovom zabezpečení (§ 6 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb.), preto sa mu táto doba nemôže pre účely invalidného dôchodku započítať.

Proti rozsudku súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal prvostupňový rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie. Trval na to, že invalidita uňho vznikla 9. júna 1989, kedy bol prvý raz uznaný invalidným, a od tejto doby sa podľa navrhovateľa počíta aj splnenie podmienky zamestnanosti 5 rokov, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sdo 14/2005 z 30. mája 2006, ktoré prvostupňový súd nevzal v úvahu, hoci naň navrhovateľ poukázal.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je dôvodné vyhovieť pre vady konania, nie však z dôvodov uvedených v odvolaní. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP v spojitosti s § 250l ods. 2 OSP.

Podľa súdu dostupnej posudkovej dokumentácie bol navrhovateľ uznaný invalidným v roku 1989. V roku 1993 bol navrhovateľovi invalidný dôchodok odňatý a bol mu priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Podľa zistenia odvolacieho súdu sa v posudkovej dokumentácii nachádza okrem už uvedených posudkových zistení aj lekárska správa z 15. februára 2006 vyhotovená z kontrolnej lekárskej prehliadky určenej na 8/2005, z ktorej vyplýva, že 1. navrhovateľ bol uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% podľa kap. XV, odd. E pol. 4b príl. Č. 4 zák.č. 461/2003 Z.z. bližšie neurčeným posudkom. Je tiež nesporné, že podľa predmetnej lekárskej správy a posudku uvedeného v jeho II. časti, bol od 20. apríla 2006 uznaný invalidným podľa § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 80% podľa kap. XI, odd. B pol. 3b Prílohy č. 4. Z uvedeného vyplýva, že k zvýšeniu miery poklesu pracovnej schopnosti z už existujúcej invalidity navrhovateľa (45%) na 80% došlo ešte pred nadobudnutím účinnosti ust. § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. Ďalšie lekárske prehliadky vykonané s odkazom na nález Ústavného súdu č. 460/2006 Z.z. konštatovali vznik invalidity podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. v konečnom dôsledku už od 8. februára 2005 po opakovaných posúdeniach jeho zdravotného stavu. Skutkovým zistením vyplývajúcim z lekárskej správy z 15. februára 2006, posudkovo uzavretej 20. apríla 2006, sa odporkyňa a ani krajský súd nezaoberali.

Z doterajších zistení skutkového stavu najmä nevyplýva, či bol, prípadne z akých dôvodov nebol navrhovateľovi zvýšený invalidný dôchodok podľa posudku z 20. apríla 2006 vzhľadom na zistený pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 80%.

Odvolací súd považuje doterajšie zistenie skutkového stavu pre posúdenie veci za nedostatočné a rozhodnutia odporkyne vychádzajúce len zo skúmania vzniku nároku podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne boli krajským súdom potvrdené

nedôvodne a preto podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 3 OSP prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil odporkyni na nové konanie a rozhodnutie.

Pokiaľ navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sdo 14/2005, odvolací súd len poznamenáva, že dôvodom pre zrušenie rozhodnutia odporkyne môže byť len tvrdená a zistená nezákonnosť (rozpor so zákonom). Napriek uvedenému odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nejde o vec obdobnej povahy a preto nemôže byť ani posudzovaná obdobným spôsobom.

O trovách konania odvolací súd nerozhodol, keďže trovy neboli vyčíslené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová